

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی فلسفه ی زبان فریتس ماتنر

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

نرجس خدایی

خلاصه مقاله:

فریتس ماتنر زبان شناسی است نامتعارف و شکاک، که رابطه ی زبان و شناخت را در زمان خود از نگاهی نو به بحث گذاشته و هر چند در عرصه ی فلسفه ی زبان طرح نظام مندی ارائه نکرده، اما اهمیت بعضی از رهیافت های او بعدها مورد توجه فیلسوفان قرار گرفته است. اندیشه ی ماتنر بیش از هر چیز بازتابی است از بحران متافیزیکی آغاز قرن بیستم، و بسیاری از نظریه های افراطی و نیهیلیستی او نیز از همین بحران نشات می گیرند. این نوشتار پس از بررسی اندیشه های ماتنر بر بستر تاریخ نظری فلسفه ی زبان، جایگاه او را در میان اندیشمندان آغاز قرن بیستم تعیین می کند، توانایی ها و کاستی های نظریه های او را در مقایسه با نیچه، ویتگنشتاین و برتراند راسل می سنجد و اهمیت آن دسته از رویکردهای او را نشان می دهد، که بعدها انعکاس مثبتی در سایر مکتب ها و اندیشه های فلسفی یافته اند، از جمله توجه ویژه به سوبه ی کاربردی و بعد اجتماعی زبان، بها دادن به زبان به مثابه مهم ترین ابزار معرفت شناختی و در عین حال تکیه بر نارسا بودن آن.

کلمات کلیدی:

سنجش زبان، بحران متافیزیکی، حقیقت، شکاکیت، کاربرد زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293306>

